

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Til de enkelte beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat, og som vi behandler nu, skal jeg gøre følgende bemærkninger:

Med hensyn til forslaget om, at dansk ret skal have forret for EF-ret, er det vores grundlæggende holdning, at det beslutningsforslag vil give helt uacceptable tilstande inden for Fællesskabet. Vi har i Fremskridtspartiet vores holdning til, hvad EU-samarbejdet skal indeholde, og det arbejder vi for ved de forskellige afstemninger, der er, både her i Folketinget og ved folkeafstemningerne. Men vi er også et parti, der respekterer, hvis vi kommer i mindretal, både her i Folketinget og også ved en folkeafstemning, og så må vi jo, indtil vi kan få ændret tilstandene, som vi ønsker dem, acceptere det grundlag, der foreligger.

Inden for de områder, hvor der er flertal for at afgive kompetence til Fællesskabet, er det ganske rimeligt, at EF-retten har forrang frem for dansk ret, således som jeg mener det grundlæggende princip er i EF-retten i dag. Det, man så kan diskutere, er selvfølgelig forholdet til grundloven – jeg tror, det var den socialdemokratiske ordfører, hr. Klaus Hækkerup, der var inde på spørgsmålet i forbindelse med den tyske forfatningsdomstol – og dermed de afgrænsningsproblemer, der er med hensyn til, hvornår Danmark afgiver kompetence i et bestemt omfang i henhold til grundloven. Der er det vores opfattelse i Fremskridtspartiet, at der er en uklar afgrænsning i dag, og at vi derfor har brug for en mere klar opdeling af, hvad EF-retten kan blande sig i, og hvad det danske Folketing alene skal tage sig af.

Det er det, der populært udtrykkes med formuleringen, at der skal sættes klare hegnspæle for, hvad EU-samarbejdet skal have med at gøre. Men inden for de områder, hvor EU-samarbejdet afgjort skal træffe beslutningerne, mener vi i Fremskridtspartiet at EF-retten må have forrang frem for dansk ret, specielt inden for det indre marked, hvor vi jo ønsker fri konkurrence. Der ville det skabe helt uacceptable forhold, hvis det ikke var tilfældet. Det ville skabe en protektionisme, som vi ikke bryder os om, og derfor kan vi ikke støtte B 49.

Hvad angår beslutningsforslaget om at sikre veto retten i EU, opfatter vi forslaget som gående ud på alene dét, at man i Traktaten indskriver det, der påstås at være praksis i dag. Det vil sige, at man skal kunne nedlægge veto i de situationer, hvor man påberåber sig vitale inter-

esser, og dér er det selvfølgelig begrebet vitale interesser, der skal defineres. Der vil det jo ikke give uindskrænket ret til at nedlægge veto imod ethvert forslag. Når der er tale om det, vi forstår ved vitale interesser – altså virkelig noget, der betyder noget for det enkelte land – og det er en praksis, som det påstås at der er i dag, så mener vi også, at det er fornuftigt, at det direkte fremgår af Traktaten, hvilke retsregler samarbejdet hviler på, jf. det, vi har sagt om, at der skal være klarhed over, hvad EF-retten har med at gøre osv., og derfor kan vi grundlæggende støtte B 51.

Med hensyn til forslaget om åbenhed og offentlighed i EU kunne jeg jo fortsætte den remse, som SF's ordfører var inde på. Jeg er enig i, at forslaget ikke omhandler alle de ting, som vi kunne ønske os. Der er nogle ting, SF ønsker i forbindelse med angivelse af lobbyister, som vi nu ikke helt er enig i, men der er områder, hvor jeg tror, at både SF og Fremskridtspartiet kan være enige om, at der skal være en større grad af offentlighed, også på områder, som ikke er nævnt i forslaget her.

Spørgsmålet fra Fremskridtspartiets side er, i hvor høj grad forslaget strider mod de regler, der er for samarbejdet i dag. Jeg kan ikke finde nogen regler på det område, som skulle forhindre Danmark i ensidigt at offentliggøre de ting, der er nævnt i forslaget, altså afstemningsresultater og holdningstilkendegivelser samt referater fra møderne i Ministerrådet og Coreper.

Jeg kan ikke finde nogen regler om det. Hvis der er, så mener jeg, det er et problem at vedtage det, men hvis der ikke er regler og Danmark derfor ensidigt kan offentliggøre de nævnte ting, så mener jeg, vi skal diskutere det fordomsfrit ud fra hensynet til, hvordan vi kan komme videre. Vi diskuterer jo jævnligt her i Folketinget, hvordan vi kan skabe en større grad af offentlighed i EU-samarbejdet, men jeg tror, at en stor del af befolkningen har det indtryk, at det mest bliver ved diskussionen, og at vi ikke rigtig kommer videre. Hvis det her kan være en slags banebryder for større offentlighed, så mener jeg, forslaget kan have relevans, og det er så det, vi må diskutere under udvalgsarbejdet.

Vi husker jo alle sammen farcen omkring tv-transmissioner af ministerrådsmøderne, som det danske formandskab forsøgte at indføre, og som øjeblikkelig blev ændret af det belgiske formandskab, da det overtog formandshvervet efter Danmark. For os at se betyder det, at vi bliver nødt til at have nogle klare spilleregler på